

De taal van één etmaal

En daar varen wij, weg
van het non-stop stampen, de deining van de stad
synchroon aan de zonsondergang
langs de stilte van de schemering
Alsof we stoeprandje spelen met daglicht
op de oevers van de Zaan

Een schijnvertoning
Hoor!

Tegen die lintworm van fabrieken
voor de wand van industrie
trommelt een dubbelslachtig vers

Bij nieuwe wind pauken mannen,
vrouwen, roffelt kroost
met de hand, door kou
en gure zucht hun kloven te
genezen met enkel driemaal daags
een lik cacaoboter

Oude wind steekt op
De machine moet ook deze vierentwintig uur weer rond

En daar laveren wij, langs het jagen
De Zaanse identiteit

Mandy Pijl